

РЕШЕНИЕ

№ 93

гр. Пловдив, 27.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, V СЪСТАВ, в публично заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Михаела Ат. Добрева

Членове: Станислава Б. Бозева
Момчил Ал. Найденов

при участието на секретаря Златка М. Чобанова
в присъствието на прокурора Костадин Д. Паскалев
като разгледа докладваното от Станислава Б. Бозева Въззивно наказателно дело от общ характер № 20245300600068 по описа за 2024 година

Производството е по реда на глава XXI от НПК.

С Присъда № 260010/13.11.2023г. по НОХД № 6949/2020г. по описа на Районен съд Пловдив, съдът е признал подс. Д. Н. Г. за виновен в това, че на 23.12.2015г., в гр. Пловдив, в съучастие като съизвършител с А. Н. Г. ЕГН: ***** и * ЕГН *****, е съставил неистински частен документ «Contrato De Compraventa/ в превод - Договор за покупко – продажба на моторно превозно средство – лек автомобил марка «Фолксваген», модел «Туарег», с рама № *, като собственооръчно положил подпис в графа «Vendedor» /продавач/, вместо посочения в документа като автор * / */ от Кралство Испания, притежаваща паспорт за чужденец № *, придавайки му вид, че представлява конкретно писмено волеизявление на * от Кралство Испания, с което прехвърля правото на собственост върху собствения ѝ лек автомобил марка «Фолксваген», модел «Туарег», с рама № * на *, докато другият обвиняем А. Н. Г. собственооръчно попълнил реквизитите в договора, а * го употребил на 23.12.2015г., в гр. Пловдив, пред служител в Сектор „Пътна полиция“ – ОД – МВР – Пловдив, за да докаже, че е изменено правото на собственост над моторно превозно средство – лек автомобил марка

«Фолксваген», модел «Туарег», с рама № *, като на основание чл. 309, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, вр. с чл. 305, ал. 5 вр. с чл. 289, ал. 2 вр. с чл. 24, ал. 2 вр. с ал. 1, т. 3 от НПК не му е наложил наказание.

Съдът е признал подс. Д. Н. Г. за виновен в това, че на 13.05.2016г., в гр. Пловдив, с цел да набави за себе си имотна облага, е възбудил заблуждение у Д. Т. Д. ЕГН *****, че е собственик на лек автомобил марка «Фолксваген», модел «Туарег», с рама № * и като такъв може да прехвърли собствеността върху автомобила, който в действителност бил собственост на * / */ от Кралство Испания, притежаваща паспорт за чужденец № * и именно тази невярна представа мотивирала Д. да се разпорежи в полза на Д. Г. със собствения си лек автомобил марка „БМВ“, модел „Х5“, с номер на рама *, на стойност 29 500,00 /двадесет и девет хиляди и петстотин/ лева, ползвайки го като бартер /размяна/ за лек автомобил - марка «Фолксваген», модел «Туарег», с рама № *, с което му причинил имотна вреда в размер на 29 500,00 /двадесет и девет хиляди и петстотин/ лева, равняваща се на паричната равностойност на лек автомобил марка „БМВ“, модел „Х5“, с номер на рама *, като причинената имотна вреда е в големи размери, поради което и на основание чл. 210, ал. 1, т.5, вр. чл. 209, ал.1 от НК, вр. с чл. 55, ал. 1, т. 1 от НК го осъдил на лишаване от свобода за срок от осем месеца. На основание чл. 66 ал. 1 от НК съдът е отложил изпълнението на така наложеното на подсъдимия Д. Н. Г. наказание от осем месеца лишаване от свобода с изпитателен срок от три години. Приспаднал е по реда на чл. 59 ал. 2 вр. ал. 1 от НК от изтърпяване на наложеното наказание лишаване от свобода времето, през което подсъдимият Д. Н. Г. е бил задържан.

С присъдата съдът е признал подсъдимия А. Н. Г., ЕГН ***** за виновен в това, че на 26.07.2016г., в жилище, в гр. Пловдив, ул. *, е държал огнестрелно оръжие – 1 бр. пистолет «Макаров», сериен № ГА 6285, 1 бр. пистолет «Макаров», сериен № * и боеприпаси – 16 бр. бойни пистолетни патрона за огнестрелно оръжие - калибър 9х18мм, като не взел необходимите мерки за сигурност и особено мерките предвидени в надлежните правилници, наредби и инструкции, а именно: чл. 59, ал. 1 от ЗОБВВПИ и чл. 98, ал.1 и ал. 2 от ЗОБВВПИ, като е държал посочените огнестрелни оръжия и боеприпаси, извън неподвижно закрепена, снабдена със секретно заключващо се устройство метална каса и по-точно в скрин, намиращ се в спалня в жилището, поради което и на основание чл.338, ал. 1

от НК, вр. с чл. 55, ал. 2 вр. с ал. 1 от НК го е осъдил на глоба в размер на 400 /четиристотин/ лева.

С присъдата съдът е осъдил подс. Д. Н. Г. да заплати на гражданския ищец и частен обвинител Д. Т. Д., ЕГН ***** сумата от 29 500 /двадесет и девет хиляди и петстотин/ лева, представляващи обезщетение за нанесени имуществени щети, причинени от престъплението по чл. 210, ал. 1, т.5, вр. чл. 209, ал.1 от НК, ведно със законната лихва от датата на извършване на престъплението – 13.05.2016г. до окончателното ѝ изплащане.

С присъдата съдът се е произнесъл по веществените доказателства, дължимата такса върху уважения размер на гражданския иск и разноските по делото.

Присъдата се обжалва както в наказателната, така и в гражданско-осъдителната ѝ част от адв. Е. К. – защитник на подс. Д. Г. по съображения за незаконосъобразност, необоснованост и явна несправедливост на наложеното наказание, с искане за отмяната ѝ и постановяване на оправдателна присъда. След изготвяне на мотивите към присъдата адв. К. е депозирала допълнение към въззивната си жалба, в която подробно се излагат съображения за неправилност на същата. Изтъкват се липсата на мотиви по възраженията на защитниците, а така и по част от фактическите обстоятелства, вкл. по възражението на защитата относно допуснати процесуални нарушения при привличането на Д. Г. и съставено постановление за прекратяване на наказателното производство. Сочи се, че изначално производството е започнало с неотстраними съществени процесуални нарушения, включително чрез прилагане на специални разузнавателни средства и извършване на действия по разследването без предварително разрешение от съда. Поради това се претендира нарушение на чл. 6 от КЗПЧОС. Поддържа се и оплакването за допуснати нарушения на материалния закон поради липса на съставомерност по обвинението за документно престъпление, както и се сочи, че първият съд е допуснал процесуално нарушение, като не е прекратил наказателното производство поради изтекла давност с присъдата си по това обвинение. Възразява се относно оценъчната дейност на районния съд, необсъждането на редица доказателства и на противоречията между събраните такива, както и за липсата на мотиви относно правната формулировка на обвинението за документното престъпление по

възраженията за несъставомерност на престъплението „измама“, като се посочва и съдебна практика на Върховния касационен съд. Отправя се искане да отмяна на присъдата и постановяване на оправдателна такава, като съдът постанови връщане на автомобила на гражданския ищец Д. и се отхвърли предявения граждански иск като неоснователен.

Във въззивната жалба на адв. Г. К. – защитник на подс. А. Г. – също се изтъкват като пороци на съдебния акт незаконосъобразност и необоснованост. Основното възражение на защитника е за допуснато съществено процесуално нарушение – липса на мотиви, поради което се иска присъдата да бъде отменена и делото върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. Алтернативно се формулира искане за постановяване на нова присъда, с която подзащитният му да бъде оправдан по повдигнатото му обвинение.

В съдебно заседание представителят на ОП Пловдив излага съображения за неоснователност на въззивните жалби, като счита, че първоинстанционният акт е законосъобразен и справедлив и предлага да бъде потвърден.

Повереникът на гражданския ищец и частен обвинител – адв. П. Б. също застъпва становище за неоснователност на въззивните жалби, като намира постановената присъда за правилна както в наказателната, така и в гражданско-осъдителната ѝ част и моли да бъде потвърдена. Становището му се подкрепя от гражданския ищец и частен обвинител Дойков.

В съдебно заседание защитниците поддържат подадените въззивни жалби, като доразвиват изложените от тях писмени съображения.

Подс. Д. Г. и подс. А. Г. се солидаризират със становищата на защитниците си. Молят въззивният съд да постанови оправдателна присъда за всеки един от тях.

Съдът в настоящия състав, след като прецени наличните по делото доказателства и обсъди доводите във въззивните жалби и допълнението на адв. К., както и съображенията на страните в съдебно заседание, а и сам служебно провери правилността на атакувания акт по реда на чл. 314 от НПК, намери следното:

Въззивните жалби са процесуално ДОПУСТИМИ – подадени в срок,

при наличие на правен интерес от правоимащи по смисъла на чл. 318 от НПК лица, а разгледани по същество са ОСНОВАТЕЛНИ.

Налице са основания за отмяна на първоинстанционната присъда, тъй като при постановяването ѝ са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Произнасянето по основателността на оплакването на защитата, насочено към основанието, обхванато от разпоредбата на чл. 348, ал. 1, т. 2 от НПК, е приоритетно, тъй като проверката за правилното приложение на материалния закон може да бъде извършена само в рамките на установената от първата инстанция фактическа обстановка и то само ако са спазени процесуалните изисквания за формиране на вътрешното убеждение на съда по фактите. Проверявайки съдебния акт, въззивният съд намери, че при изготвяне на мотивите към него, районният съд не е изпълнил задължението си, предвидено в нормата на чл. 305, ал.3 от НПК – да посочи въз основа на кои доказателствени източници е приел за доказани изложените фактически обстоятелства и е извел юридическите си изводи. Кратко и лаконично, без да направи оценка на събраните по делото доказателствени материали, без да изложи съображенията си въз основа на кои доказателства и доказателствени средства е направил изводите си по фактите и правото и без да даде отговор на поставени от защитата въпроси в пледоарията, съдът е маркирал мотивите си, считайки, че така е изпълнил задължението си по чл. 305, ал.3 от НПК/виж л. 467-гръб от НОХД/.

Районният съд е изложил установената според него фактология. При посочване на доказателствените източници, дали основание да приеме описаната от него фактическа обстановка, съдът формално е изброил имената на част от свидетелите, посочил е, че кредитира „всички писмени доказателства“ и „изготвените по делото съдебно-графологични експертизи и съдебно-технически експертизи, както и изготвената съдебно-балистична експертиза“/цитат от мотивите/. Липсва каквото и да било посочване кои са тези писмени доказателства, дали основание на съда да постанови присъдата си, те не са и обсъдени от страна на съда. Не става ясно и по какви съображения съдът посочва, че е приел да кредитира посочените експертни заключения и какво точно установяват същите. Мотивите на съда изобщо не дават възможност да се установи въз основа на кои доказателства и доказателствени средства съдът е приел за установена стойността на лекия автомобил БМВ, тъй като няма данни автооценъчната експертиза от

досъдебното производство /на в.л. П. *//, с поставена задача да изчисли стойността на това превозно средство към инкриминираната дата, да е била приобщавана по делото. Това рефлектира и върху обосноваността на присъдата в гражданско-осъдителната ѝ част. В мотивите на съда не се споменава изготвената в хода на досъдебното производство стоково-оценъчна експертиза на вещото лице *, която е била изслушана и приета от съда в с.з. на 11.04.2022г.

От мотивите не става ясно всеки един от изброените от съда свидетели с какво допринася за изясняване на фактическата обстановка, дали съдът кредитира показанията на отделните свидетели или не и поради какви причини, няма ред коментар на противоречията в гласните доказателствени източници. Наред с това прави впечатление, че част от свидетелите /бел. – разпитаните в с.з. на 21.03.2023г. * и */ са били разпитани в отсъствието на подс. Д. Г., без съдът изобщо при преценка дали да даде ход на делото, да е обсъждал причините за отсъствието на подсъдимия, спрямо когото е било повдигнато обвинение за тежко умишлено престъпление, налице ли е някоя от предпоставките по чл. 269 от НПК за провеждане на делото в негово отсъствие и доколко това ще рефлектира върху изясняване на обективната истина. Показанията на тези свидетели, както и на разпитания пред съда свидетел * изобщо не са намерили отражение в мотивите към обжалвания акт /тези лица не са посочени изобщо като източник на доказателства/, не са анализирани твърденията им, не са обсъдени противоречията в техните показания и други доказателствени източници и ако съдът е приел да изключи техните показания, е следвало да изложи съображенията си за това. В мотивите на съда не е отделен и ред за обсъждане на противоречията в събраните доказателства, при все, че при протеклото съдебно дирене са събирани както по искане на прокуратурата, така и на защитата доказателства с разнопосочна информативност по почти всички съществени обстоятелства, залегнали в обвинителната теза /напр. по отношение истинността на инкриминирания договор за продажба на автомобила; относно повода и начина, по който процесният автомобил се е намерил във фактическата власт на подс. Д. Г. и отношенията на подсъдимите със свид. */; относно проведените разговори с пострадалия Д. и получавал ли е свидетелят пари от подс. Д. Г. и т.н./. Нещо повече – съдът е посочил в мотивите си, че не кредитира обясненията на А. и Д. Г.и, тъй като „се опровергават от останалите

гласни доказателства и се явяват изолирани“ /бел.- цитат от мотивите/, при все, че при проведеното пълно съдебно дирене пред районния съд те не са давали обяснения, нито депозирани от тях обяснения на досъдебното производство са били приобщавани по съответния процесуален ред.

Материалите, съдържащи класифицирана информация /понастоящем вече декласифицирана/, също не са намерили отражение в мотивите към проверяваната присъда, нито възраженията на защитника адв. К. за това спазени ли са били процесуалните изисквания за прилагане и експлоатиране на специални разузнавателни средства.

Не е даден отговор в мотивите на съда и по наведените от защитниците пред районния съд пространни съображения досежно липсата на съставомерност на всяко от деянията от страна на двамата жалбоподатели, по възраженията за опороченост на процесуалните действия, водещи до негодност на обективизиращите тези действия протоколи да бъдат ползвани при постановяване на съдебния акт, както и по възраженията за правната конструкция на повдигнатите на жалбоподателите обвинения.

Поради тези причини, съдържанието на проверявания съдебен акт на първостепенния съд не сочи на спазване на процесуалния ред за изграждане на вътрешното убеждение на съда, предвиден в разпоредбата на чл. 14 от НПК. Именно мотивите към присъдата дават възможност на страните и на контролните инстанции да проследят начина, по който е формирано вътрешното убеждение на съда и дали и доколко това е направено при спазване на изискванията на чл. 14 от НПК. Известно е, че съдът следва винаги да аргументира своите съдебни актове и това задължение произтича от нормата на чл. 121, ал.4 от Конституцията на Република България и е условие за провеждане на справедлив съдебен процес по смисъла на чл. 6 от КЗПЧОС. В настоящия случай е невъзможно да бъде проверена процесуалната дейност на съда за възприемане на фактическата обстановка на извършеното, като пропускът на съда да обсъди, анализира и оцени значението на доказателствата за установяване на правнозначими обстоятелства е съществен. Съществено процесуално нарушение е не само пълната липса на мотиви, но и отсъствието на такава част от тях, която се отнася до основни въпроси, на които трябва да отговори присъдата. Това е процесуално нарушение по смисъла на чл. 348, ал.3, т.2 от НПК, което не

може да бъде отстранено от настоящата инстанция и налага отмяна на първоинстанционната присъда и връщане на делото на РС Пловдив за разглеждане от друг състав на съда.

Предвид характера на допуснатото в контролираната присъда съществено процесуално нарушение, настоящият състав не обсъжда останалите оплаквания, изложени във въззивните жалби и поддържани в съдебно заседание.

Поради изложеното по-горе и на основание чл. 334, т.1 вр. с чл. 335, ал.2 вр. с чл. 348, ал.3, т.2 от НПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Присъда № 260010/13.11.2023г. по НОХД № 6949/2020г. по описа на Районен съд Пловдив.

ВРЪЩА делото на Районен съд Пловдив за ново разглеждане от друг състав на съда.

Решението е окончателно и не подлежи на протест и обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____